

Aşk Korkakları Sevmez

– Şükran Aydoğın · 12 Ekim 2011

Ve çaldı kapısını aşk
Dalgın bir çehre gördü
Duraksadı düşündü
Aşk alışık değil di suskunluğa
Boş bir kalbin ona ihtiyacı vardı
Hani geceler boyu
Ağlamış onu çağırmıştı?
Gel aşk diye yalvarmış
Yalnızlığından yakınmıştı
Şimdi neydi bu asık yüz?
Bu hevessiz karşılama
Sessizce geri dönmeye karar verdi
Aralık kapının önüne kırmızı bir gül bıraktı İşte o an ne olduysa
Dalgın yüzde telaşlı bir gülümseme
Gel aşk lütfen gitme! Diye çağırdı
Genç bir kızın nahif bedenindeki
Zarafeti kuşandı aşk
Pembe elbiseler giydi
Süzüldü içeri tıpkı beyaz bir kuğu gibi
Öylesine uzun zamandır boştu ki
Adamın kalbi.
Özür diledi hoş geldin diyerek
Aşka gül şerbeti ikram etti Çekingen bir bakışma aralarında
Adamın yüreği hop etti
Unuttu tüm endişeleri acılarını
Bir çift güzel gözün ateşine yandı
Ve anladı o zaman aşk
Geldiğinde neden dalgındı
Oysa adam aşkı özlüyordu
Ama yanmaktan korkuyordu Endişe etme dedi aşk
Yanacaksın yakacaksın hatta
Gülecek ağlayacaksın
Aşk böyle bir şeydir
İmkânsız düşler hasreti körükler
Her adımda yoluna taşlar düşer

Lakin sabırla emekle
İnanmak güvenmek ve sadakatle
Yorulmadan kalbinde taşıyacaksın
Aşka gel demek kolay
Geldiğinde cesur ol hazır bekle
Aşk korkakları sevmez
Şimdi dokun kızıl gülün dikenine
Yüreğın kanasa da şikayet etme
Çünkü ona ömrünü adayacaksın! Ş.AYDOĞAN (GÜLCENAZ)